

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סמל יוסף דוידזון ז"ל

בן לובה ופסח

נולד בוילנה, רוסיה

בתאריך א' בניסן תש"ח, 10/4/1948

התגורר בירושלים

התגייס ביוני 1967

שרת בחיל החימוש

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ג בתשרי תשל"ד, 19/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 4 שורה: 4 קבר: 11

בן 25 בנופלו

קורות חיים

יוסף, בן לובה ופסח, נולד ביום א' בניסן תש"ח (10.4.1948) בוילנה שברוסיה ועלה ארצה עם משפחתו בשנת תשי"ט (1959). הוא למד בבית-הספר היסודי בשכונת קרית-יובל בירושלים ואחרי-כן סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון-מקצועי "אורט" בירושלים. יוסף היה תלמיד טוב, שקדן וחרוץ. לדברי מחנכו היה נער שקט, ממושמע וצנוע, וחבריו מספרים כי היה רציני ביחסו לדברים, חברותי ומוכן תמיד לעזור לזולת. הוא היה בן מסור להוריו ודואג למשפחתו. גבה קומה היה, חסון ובעל קול עמוק.

יוסף גויס לצה"ל במחצית יוני 1967 והתנדב לשרת, ללא ידיעת הוריו, באחת היחידות המובחרות בצה"ל, למרות שהיה בן יחיד. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס מכונאי טנקים ובקורס מכונאי רכב והוצב

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

באחת מיחידות חיל החימוש באזור הדרום. הוא נהג לומר לחבריו כי צה"ל הוא ביתו השני. הוא אהב את החיים בצבא ורכש לו ידידים רבים ביחידה. לדברי מפקדיו היה חייל מעולה, אחראי ומסור לתפקידו. מעולם לא התלונן על קשיים ונודע בין אנשי היחידה כצנוע, שקול וישר. סמוך למועד שחרורו מהשירות הסדיר השתתף בפשיטה למצרים. מאוחר יותר נפצע קשה בעת מילוי תפקידו. לאחר ניתוח ואשפוז ממושך בבית חולים, דחה את אבחנת הרופאים, שקבעו לו סוג בריאות נמוך, והתנדב לשרת שנה אחת בצבא הקבע.

לאחר שהשתחרר החל ללמוד בבית-הספר להנדסאים בבאר-שבע. בתקופת שירותו במילואים התנדב לשרת ביחידה מובחרת והשתתף במבצעים מיוחדים ומסוכנים. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים התייצב יוסי ביחידתו ונשלח לסיני, שם לחם בקרבות הבלימה והפריצה נגד המצרים. ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.19), בקרב קשה על כיבוש מוצב "אורחה", נפגע ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב חברו ליחידה: "כאשר ראיתי את יוסי לראשונה - התרשמתי מהופעתו: גבה קומה וחסון. אך יחד עם זאת אני זוכר אותו כבחור שקט וצנוע. הוא היה בעל מקצוע מעולה, שאין תקלה העומדת בפני ידיו הטובות ורצונו העז ללמוד ולדעת יותר ויותר. בקיאותו ברזי השריון הפליאה ממש, אך הוא לא הסתפק בכך ובכל הזדמנות רצה ללמוד ולהעמיק את ידיעותיו. יוסי ז"ל לא זכה להישאר עמנו. הוא נמנה עם אותם לוחמים, שהקריבו חייהם למען המטרה הנעלה ביותר - ביטחון המדינה".

דוידזון, יוסף

יוסף, בן לובה ופסח, נולד ביום א' בניסן תש"ח (10.4.1948) בוילנה שברוסיה ועלה ארצה עם משפחתו בשנת תשי"ט (1959). הוא למד בבית-הספר היסודי בשכונת קרית-יובל בירושלים ואחרי-כן סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון-מקצועי "אורט" בירושלים. יוסף היה תלמיד טוב, שקדן וחרוץ. לדברי מחנכו היה נער שקט, ממושמע וצנוע, וחבריו מספרים כי היה רציני ביחסו לדברים, חברותי ומוכן תמיד לעזור לזולת. הוא

היה בן מסור להוריו ודואג למשפחתו. גבה קומה היה, חסון ובעל קול עמוק. יוסף גויס לצה"ל במחצית יוני 1967 והתנדב לשרת, ללא ידיעת הוריו, באחת היחידות המובחרות בצה"ל, למרות שהיה בן יחיד. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס מכונאי טנקים ובקורס מכונאי רכב והוצב באחת מיחידות חיל החימוש באזור הדרום. הוא נהג לומר לחבריו כי צה"ל הוא ביתו השני. הוא אהב את החיים בצבא ורכש לו ידידים רבים ביחידה. לדברי מפקדיו היה חייל מעולה, אחראי ומסור לתפקידו. מעולם לא התלונן על קשיים ונודע בין אנשי היחידה כצנוע, שקול וישר. סמוך למועד שחרורו מהשירות הסדיר השתתף בפשיטה למצרים. מאוחר יותר נפצע קשה בעת מילוי תפקידו. לאחר ניתוח ואשפוז ממושך בבית חולים, דחה את אבחנת הרופאים, שקבעו לו סוג בריאות נמוך, והתנדב לשרת שנה אחת בצבא הקבע. לאחר שהשתחרר החל ללמוד בבית-הספר להנדסאים בבאר-שבע. בתקופת שירותו במילואים התנדב לשרת ביחידה מובחרת והשתתף במבצעים מיוחדים ומסוכנים. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים התייצב יוסי ביחידתו ונשלח לסיני, שם לחם בקרבות הבלימה והפריצה נגד המצרים. ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), בקרב קשה על כיבוש מוצב "אורחה", נפגע ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-סמל. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב חברו ליחידה: "כאשר ראיתי את יוסי לראשונה – התרשמתי מהופעתו: גבה קומה וחסון. אך יחד עם זאת אני זוכר אותו כבחור שקט וצנוע. הוא היה בעל מקצוע מעולה, שאין תקלה העומדת בפני ידיו הטובות ורצונו העז ללמוד ולדעת יותר ויותר. בקיאותו ברזי השריון הפליאה ממש, אך הוא לא הסתפק בכך ובכל הזדמנות רצה ללמוד ולהעמיק את ידיעותיו. יוסי ז"ל לא זכה להישאר עמנו. הוא נמנה עם אותם לוחמים, שהקריבו חייהם למען המטרה הנעלה ביותר – ביטחון המדינה".